

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA KUSHTETUESE

УСТАВНИ СУД

CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 05 tetor 2020

Nr. ref.:RK 1624/20

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI10/20

Parashtrues

**Kompania Rajonale e Ujësjiellësit “Hidroregjioni Jugor” SH. A. – Njësia
Malësia e Re Prizren**

**Vlerësimi i kushtetutshmërisë
së Aktvendimit të Gjykatës së Apelit Ac.nr.4254/19 të 28 tetorit 2019**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Kompania Rajonale e Ujësjiellësit “Hidroregjioni Jugor” SH. A. - Njësia Malësia e Re Prizren, e përfaqësuar nga avokati Ahmet Tahiri nga Prishtina (në tekstin e mëtejshëm: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktvendimin [Ac.nr.4254/19] e 28 tetorit 2019 të Gjykatës së Apelit në lidhje me Urdhërin [P.nr.1694/2018] të 19 dhjetorit 2019 të Përmbauesit Privat.

Objekti i çështjes

3. Objekti i çështjes së kësaj kërkesë është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të kontestuar, me të cilin parashtruesi i kërkesës pretendon shkeljen e të drejtave të tij të garantuara me nenet 24 [Barazia para Ligjit], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 32 [E Drejta për Mjete Juridike], 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut], 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] dhe 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] të Kushtetutës të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) si dhe nenin 6 [E drejta për një proces të rregullt] të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).
4. Në të njëjtën kohë, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata) të caktojë masën e përkohshme me të cilën do të vendoste *“pezullimin e Aktvendimit [Ac.nr.4254/19] të 28 tetorit 2019 të Gjykatës së Apelit, deri në vendosjen përfundimtare nga Gjykata”*.

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në paragrafin 4 të nenit 21 [Parimet e Përgjithshme] dhe paragrafët 1 dhe 7, të nenit 113 [Jurisdiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenin 47 [Kërkesat individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] dhe 59 [Llojet e vendimeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 16 janar 2020, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatë.
7. Më 17 janar 2020, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Safet Hoxha gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Radomir Laban (kryesues) Remzije Istrefi-Peci dhe Nexhmi Rexhepi, anëtarë.
8. Më 21 janar 2020, parashtruesi i kërkesës dorëzoi dokumente shtesë në Gjykatë.
9. Më 29 janar 2020, Gjykata njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe një kopje të kërkesës ia dërgoi Gjykatës së Apelit.
10. Më 21 shkurt 2020, Gjykata i dërgoi shkresë parashtruesit dhe kërkoi të sjellë autorizimin, dhe Aktvendimet e Gjykatës Themelore dhe Gjykatës së Apelit, si dhe Urdhërin e Përmbauesit Privat.

11. Më 2 mars 2020, parashtruesi i kërkesës dorëzoi në Gjykatë dokumentet e kërkuara, mirëpo jo të plota.
12. Më 23 prill 2020, Gjykata i dërgoi prapë një shkresë parashtruesit ku kërkoi të sjellë autorizimin valid për Gjykatën Kushtetuese si dhe aktvendimet e plota të gjykatave të rregullta.
13. Më 12 maj 2020, parashtruesi i kërkesës dorëzoi në Gjykatë autorizimin e kërkuar.
14. Më 18 maj 2020, Gjykata i dërgoi një shkresë përfaqësuesit të parashtruesit të kërkesës dhe kërkoi nga ai dorëzimin e vendimeve të plota të gjykatave të rregullta.
15. Më 15 qershor 2020, parashtruesi i kërkesës dorëzoi në gjykatë vendimet e kërkuara si dhe disa dokumente të tjera shtesë.
16. Më 23 shtator 2020, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

17. Korporata Energjetike e Kosovës- Distrikti Prizren (në tekstin e mëtejme: KEK), pranë Zyrës së Përmbaruesit Privat Rushit Hoxha në Prizren (në tekstin e mëtejme: Përmbaruesi Privat) kishte paraqitur propozim për përmbarim ndaj parashtruesit të kërkesës, për pagesën e borxhit në shumë prej 36,937.28 euro, në emër të shfrytëzimit të shërbimeve të furnizimit me energji elektrike.
18. Më 19 dhjetor 2018, Përmbaruesi Privat përmes Urdhërit [P.nr.1694/2018] lejoi përmbarimin e propozuar nga kreditori KEK dhe urdhëroi parashtruesin e kërkesës që të bëjë pagesën e borxhit në shumë prej 36,937.28 euro me kamatë vjetore prej 8%.
19. Parashtruesi i kërkesës, ushtroi prapësim kundër Urdhërit të Përmbaruesit Privat pranë Gjykatës Themelore në Prizren (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore), me pretendimin për shkelje procedurale dhe vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike.
20. Më 20 maj 2019, Gjykata Themelore përmes Aktvendimit [PPP.nr.63/2019] refuzoi si të pa bazuar prapësimin e parashtruesit të kërkesës.
21. Në një datë të paspecifikuar, parashtruesi i kërkesës parashtrroi ankesë pranë Gjykatës së Apelit kundër Aktvendimit [PPP.nr.63/2019] të 20 majit 2019 të Gjykatës Themelore, me pretendimin për shkelje procedurale dhe vërtetim të gabuar të gjendjes faktike.
22. Më 28 tetor 2019, Gjykata e Apelit përmes Aktvendimit [Ac.nr.4254/2019], refuzoi si të pathemeltë ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe vërtetoi Aktvendimin [PPP.nr.63/2019] e 20 majit 2019 të Gjykatës Themelore.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

23. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktvendimin [Ac.nr.4254/2019] e 28 tetorit 2019 të Gjykatës së Apelit në lidhje me Urdhërin [P.nr.1694/2018] e 19 dhjetorit 2018 të Përmbauesit Privat, me pretendimin se të njëjtat janë nxjerrë në shkelje të të drejtave dhe lirive themelore të tij të garantuara me nenet 24 [Barazia para Ligjit], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 32 [E Drejta për Mjete Juridike], 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut], 54 [Mbrotjtja Gjyqësore e të Drejtave] dhe 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] të Kushtetutës si dhe nenin 6 [E Drejta për një Proces të Rregullt] të KEDNJ-së.
24. Parashtruesi i kërkesës iu referohet neneve të lartëcekura të Kushtetutës dhe KEDNJ-së duke pretenduar shkelje të të drejtave themelore të garantuara me këto nene, mirëpo pa shtjelluar dhe arsyetuar fare se si dhe pse janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me këto nene të Kushtetutës dhe KEDNJ-së.
25. Pretendimet kryesore parashtruesi i kërkesës i ndërlidh me shkeljen e Ligjit nr.05/L-043 si dhe Ligjit nr.05/L-119 për ndryshim plotësimin e Ligjit nr.05/L-043 për faljen e borxheve publike në Kosovë. Ai duke i përmend këto ligje iu referohet disa prej neneve përkatëse të tyre.
26. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Aktvendimet e Gjykatës Themelore dhe të Apelit përmbajnë shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2 shkronja i) të Ligjit të Procedurës Kontestimore (në tekstin e mëtejshëm: LPK) pasi që *“ me veprim të kundërligjshëm, para marrjes së aktvendimit të kundërshtuar, debitorit nuk i është dhënë mundësia të shqyrton çështjen në gjykatë, edhe pse kanë ekzistuar bazat ligjore dhe faktet, duke marrë parasysh kontestet e krijuara dhe të pa zgjidhura shumë vjeçare ndërmjet kreditorit dhe debitorit, gjë për të cilën ka pasur nevojë edhe procedurë për ekspertiza profesionale dhe adekuate”*.
27. Tutje parashtruesi pretendon se Përmbauesi Privat përmes urdhërit të tij si dhe Gjykata Themelore dhe ajo e Apelit përmes aktvendimeve të tyre kanë vendosur në kundërshtim me nenin 182 paragrafi 2 shkronja i) të LPK-së për shkak se *“kanë vendosur për kërkesën për të cilën është vendosur, meqenëse njëherit është shlyer- falur borxhi sipas Ligjit për faljen e borgjeve në Kosovë”*.
28. Pretendim tjetër i parashtruesit të kërkesës është edhe ajo që sipas tij parashtruesat e paraqitura në gjykatë duhet t'i përcjellën edhe palës kundërshtare, për arsye se siç thekson parashtruesi, ai nuk ishte njoftuar me përgjigjen në prapësim të bërë nga kreditori dhe me këtë *“debitorit i është pamundësuar të qartësohet edhe lidhur me një pjesë të arsyeve të dhëna në aktvendimin e kundërshtuar”*. Lidhur me këtë, ai pretendon se janë bërë shkelje thelbësore procedurale nga dispozitat ligjore të nenit 182 të LPK-së.
29. Parashtruesi i kërkesës tutje pretendon se urdhëri për lejimin e përmbaimit është caktuar në bazë të ekstraktit nga librat afaristë, i cili dokument sipas tij *“nuk mund në asnjë mënyrë të përfaqësojë titull përmbaimit”*. Po ashtu ai pretendon se në bazë të marrëveshjes së arritur ndërmjet KEK-ut dhe KEDS-it, distribuimin dhe furnizimin me energji elektrike e bënë kjo e fundit, dhe me këtë

KEDS bënë edhe inkasimin e të gjitha borxheve për energjin elektrike të shpenzuar, pra ai thekson se “licencën për mbajtjen dhe lëshimin e kartelës së konsumatorit, përkatësisht të ekstraktit nga libri i konsumatorit, e ka vetëm KEDS, dhe se KEK ka disponuar me këtë vetëm deri me datë 08.05.2013”.

30. Sipas parashtruesit të kërkesës, kërkesa e paraqitur për përmbarim “është kërkesë e ujetërsuar pasi që është paraqitur shumë vite pas kalimit të afatit kohor brenda të cilit ka mundur të kërkohet përmbarimi”.
31. Në fund, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që kërkesa e tij të miratohet dhe që aktvendimet e Gjykatave të rregullta përfshirë edhe urdhërin e Përmbaruesit Privat të anulohen dhe çështja të kthehet në rigjykim. Po ashtu ai kërkon nga Gjykata që të vendosë masë të përkohshme, meqenëse sipas tij aplikimi i vendimit të kontestuar mund të shkaktojë dëme të pariparueshme.

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

32. Gjykata së pari vlerëson nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
33. Në këtë drejtim, Gjykata, fillimisht, i referohet neneve 21.4 [Parimet e Përgjithshme], dhe 113.1 dhe 113.7 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

Neni 21

[...]

4. Të drejtat dhe liritë themelore të parashikuara në Kushtetutë, vlejnë edhe për personat juridikë, për aq sa janë të zbatueshme.
[...]

Neni 113

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

34. Gjykata, më tej, i referohet neneve 47 [Kërkesa individuale], 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47 [Kërkesa individuale]

*“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.
2. Individit mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”*

Neni 48
[Saktësimi i kërkesës]

Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.

Neni 49
[Afatet]

Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor.[...]

35. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se, në pajtim me nenin 21.4 të Kushtetutës, parashtruesi i kërkesës ka të drejtë të paraqesë ankesë kushtetuese, duke u referuar në shkelje të pretenduara të të drejtave dhe lirive themelore të tij, që vlejné për individët dhe personat juridikë (shih Gjykata Kushtetuese, rasti nr. KI41/09, parashtruesi i kërkesës Universiteti AAB-RIINVEST L.L.C., Aktvendimi për papranueshmëri i 3 shkurtit 2010, paragrafi 14).
36. Për sa i përket përmbushjes së kriterëve tjera, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar; konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktvendimin [Ac.nr.4254/19] e 28 tetorit 2019 të Gjykatës së Apelit; ka saktësuar të drejtat dhe liritë që pretendon se i janë shkelur; ka shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj, si dhe, e ka dorëzuar kërkesën brenda afatit të përcaktuar ligjor.
37. Megjithatë, përveç këtyre kriterëve, Gjykata po ashtu duhet të shqyrtojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara në rregullin 39 [Kriteret e pranueshmërisë] të Rregullores së punës. Specifikisht, rregulli 39 (2) përcakton që:
- “(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.”*
38. Gjykata vëren se, në thelb, të gjitha pretendimet e parashtruesit të kërkesës kanë të bëjnë kryesisht me shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së. Lidhur me këtë, parashtruesi i kërkesës ankohet se në rastin e tij Gjykatat kanë bërë vërtetim të gabuar të fakteve si dhe interpretim të gabuar të ligjit.
39. Lidhur me këto pretendime, Gjykata fillimisht thekson se si rregull i përgjithshëm, pretendimet për vërtetim të gabuar të fakteve dhe interpretimin e gabuar të ligjit që pretendohet të jetë bërë nga gjykatat e rregullta, kanë të bëjnë

me fushën e ligjshmërisë dhe si të tilla, nuk hyjnë në juridiksionin e Gjykatës, dhe për këtë arsye, në parim, Gjykata nuk mund t'i shqyrtojë ato (shih rastin e Gjykatës nr. KIo6/17, parashtues *L.G. dhe pesë të tjerët*, Aktvendim për papranueshmëri, i 25 tetorit 2016, paragrafi 36; rastin KI122/16, parashtues *Riza Dembogaj*, Aktgjykim i 30 majit 2018, paragrafi 56; dhe KI49/19 parashtues *Limak Kosovo International Airport S.H.A., "Adem Jashari"*, Aktvendim për papranueshmëri i 10 tetorit 2019, paragrafi 47).

40. Gjykata ka përsëritur vazhdimisht se nuk është detyrë e saj të merret me gabimet e faktit ose të ligjit që pretendohet të jenë bërë nga gjykatat e rregullta (*ligjshmëria*), përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (*kushtetutshmëria*). Ajo vetë nuk mund të vlerësojë ligjin që ka bërë që një gjykatë e rregullt të miratojë një vendim në vend të një vendimi tjetër. Nëse do të ishte ndryshe, Gjykata do të vepronte si gjykatë e “*shkallës së katërt*”, që do të rezultonte në tejkalimin e kufijve të vendosur në juridiksionin e saj. Në të vërtetë, është roli i gjykatave të rregullta t'i interpretojnë dhe zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, rastin e GJEDNJ-së, *García Ruiz kundër Spanjës*, Aktgjykim i 21 janarit 1999, paragrafi 28; dhe shih, gjithashtu ndër të tjera, rastet e Gjykatës: KI70/11, parashtues të kërkesës *Faik Hima, Magbule Hima dhe Besart Hima*, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011, paragrafi 29; KIo6/17, cituar më lart, paragrafi 37; KI122/16, cituar më lart, paragrafi 57; dhe KI49/19, cituar më lart, paragrafi 48).
41. Ky qëndrim është mbajtur vazhdimisht nga Gjykata, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, që në mënyrë të qartë thekson se nuk është roli i kësaj Gjykate të rishikojë konkluzionet e gjykatave të rregullta në lidhje me gjendjen faktike dhe zbatimin e të drejtës materiale (shih rastin e GJEDNJ-së, *Pronina kundër Rusisë*, Aktgjykim i 30 qershorit 2005, paragrafi 24; dhe rastet e Gjykatës KIo6/17, cituar më lart, paragrafi 38; KI122/16, cituar më lart, paragrafi 58; dhe KI49/19, cituar më lart, paragrafi 49).
42. Gjykata, megjithatë, thekson se praktika gjyqësore e GJEDNJ-së dhe e Gjykatës gjithashtu përcaktojnë rrethana nën të cilat duhet të bëhen përjashtime nga ky qëndrim. GJEDNJ ka theksuar se përderisa autoritet vendore, përkatësisht gjykatat, kanë detyrë primare të zgjedhin problemet rreth interpretimit të legjislacionit, roli i Gjykatës është që të sigurohet apo të verifikojë që efektet e këtij interpretimi të jenë kompatible me KEDNJ-në (shih rastin e GJEDNJ-së, *Miragall Escolano dhe të tjerët kundër Spanjës*, Aktgjykim i 25 majit 2000, paragrafët 33-39).
43. Rrjedhimisht, edhe pse roli i Gjykatës është i kufizuar në kuptimin e vlerësimit të interpretimit të ligjit, ajo duhet të sigurohet dhe të ndërmarrë masa kur argumentohet se një gjykatë ka “*aplikuar ligjin në mënyrë qartazi të gabuar*” në një rast specifik dhe i cili mund të ketë rezultuar në “*konkluzione arbitrare*” apo “*qartazi të paarsyeshme*” për parashtuesin e kërkesës (përkitazi me parimet themelore në lidhje me interpretimin dhe aplikimin qartazi të gabuar të ligjit, shih ndër të tjera, rastin e Gjykatës KI154/17 dhe KIo5/18, parashtues të kërkesës, *Basri Deva, Afërdita Deva dhe Shoqëria me përgjegjësi të kufizuar “Barbas”*, Aktvendim për papranueshmëri i 28 gushtit 2019, paragrafët 60 deri në 65 dhe referencat e përdorura aty).

44. Në këtë kontest, Gjykata vëren që në rrethanat e rastit konkret, çështja esenciale ndërlihet me pretendimin e parashtruesit se borgji të cilin e ka pasë obligim t'ia paguaj KEK-ut është falur duke u bazuar në Ligjin për Faljen e Borxheve. Siç u cek më lart, parashtruesi i kërkesës pretendon se gjykatat kanë vendosur për një çështje që ka përfunduar duke aluduar në faljen e borxhit bazuar në Ligjin e lartpërmendur. Në anën tjetër, gjykatat e rregullta pasi kanë përcaktuar se në rrethanat e rastit të parashtruesit të kërkesës është i aplikueshëm LPK, kanë përcaktuar se dokumenti përmbarimor është bazuar në librat e kontabilitetit të kreditorit të cilët paraqesin dokument të besueshëm dhe të përshtatshëm për përmbarim. Gjykatat e rregullta, më tej kanë theksuar se parashtruesi i kërkesës kishte lidhur marrëveshje për dakordimin-riprogramimin e borxhit me datë 31.08.2017, fakt ky që nuk ishte kundërshtuar nga parashtruesi i kërkesës.
45. Për më tepër, Gjykata vëren se gjykatat e rregulla kishin adresuar të gjitha pretendimet e parashtruesit të kërkesës, që ndërlihen me (i) pretendimin e parashtruesit të kërkesës se librat afaristë nuk paraqesin titull përmbarimor; (ii) kredia e kreditorit është përfshirë në parashkrim; dhe (iii) pretendimin për përlogaritjen e kamatës prej 8%.
46. Për sa i përket pretendimeve të parashtruesit të kërkesës, Gjykata Themelore, përmes Aktvendimit të saj [PPP.nr.63/2019] të 20 majit 2019, ndër të tjera, kishte theksuar:

“Duke qenë se në rastin konkret, kemi të bëjmë me propozimin për përmbarim të një dokumenti të besueshëm të përmbarimit- ekstraktit nga librat afariste e për pagesat e shërbimit të furnizimit me energji elektrike kurse pala në këtë propozim, ka kërkuar përpos borgjit kryesor edhe kamatën ligjore, si kërkesë aksesore e për këtë bëhet fjalë në nenin 29 par.2 të LPP-së kurse në nenin 378 të LMD-së, thuhet: “Përveç borgjit kryesor (kryegjëja), debitori po ashtu ka detyrim edhe kamatën, në qoftë se e njëjta është përcaktuar nga ligji ose në rast se kreditori dhe debitori ashtu kanë kontraktuar”, Mëqë në rastin konkret, pala debitorë në prapësimin e tij, edhe pse ka cekur njërin ndër shkaqet e parapara në prapësim sipas nenit 71 par.1 pika 1, 4 dhe 6 të LPP-së e që i referohet cilësisë së një dokumenti të përmbarimit, për të qenë si dokument i besueshëm, se pala kreditore nuk është e autorizuar që të kërkojë përmbarimin kundër debitorit si dhe skadimit të afatit të paraparë me ligj për të kërkuar përmbarimin, por se këto shkaqe ligjore për prapësim, janë të pa bazuara dhe të cilat shkaqe do ta pengonin përmbarimin e kredisë- detyrimit në të holla në këtë çështje juridike të përmbarimit, andaj si rezultat i këtij qëndrimi, del përfundimi se pala kreditore e ka siguruar të drejtën e të kërkuarit në tërësi të detyrimit në të holla- borgjit të lartëcekur përmes rrugës gjyqs gjyqësore përmbaruese e me arsyet e cekura më lartë, kjo gjykatë vendosi e më gjerësisht me përshkrimin e bërë si në dispozitiv të këtij aktvendimi.”

47. Duke adresuar pretendimet e njëjta, Gjykata e Apelit, përmes Aktvendimit të saj [Ac.nr.4254/19] të 28 tetorit 2019, ndër të tjera, kishte theksuar:

“Gjykata e Apelit nisur nga gjendja e shkresave dhe provave të çështjes si dhe pretendimeve të palëve ndërgjyqëse të ngritura, në fazën ankimore,

gjeti se pretendimet ankimore të debitores janë të paqëndrueshme dhe pabazuara në ligj. Në fakt, jo gjykatë duke vlerësuar pretendimet ankimore të debitores, ka gjetur se të njëjtat i referohen cilësisë dhe vlefshmërisë së dokumentit përmbartimorë mbi të cilin kreditori e ka mbështetur propozimin e saj, rrethanës se kredia e kreditorit është përfshirë në parashkrim apo jo dhe se gjithashtu është kundërshtuar ligjshmëria e përllogaritjes se kamatës në shkallë prej 8% [...]”.

“ Gjykata e Apelit e pranon si të drejtë dhe të ligjshë qëndrimin juridik të gjykatës së shkallës së parë, kur ka gjetur se prapësimi i debitrit është i pabazuar, sepse vlerësimi i saj përkitazi me cilësitë dhe përshtatshmërinë e dokumentit përmbartimorë respektivisht se ekstraktet e verifikuara nga librat e kontabilitetit të kreditores paraqesin dokument të besueshëm dhe të përshtatshëm për përmbartim, ëshë i drejtë dhe i ligjshëm.

Po ashtu, edhe vlerësimet përkitazi me rrethanën e ekzistimit të marrëveshjes për dakordimin-riprogramimin e borxhit datë 31.08.2017, mes ndërgjyqësve, është evidente dhe ky fakt nuk është kundërshtuar nga debitorja, ndaj dhe në këtë kontekst gjykata e shkallës së parë ka dhënë arsye të drejta dhe të ligjshme, përkitazi me pretendimet lidhur me afatin kohor për të kërkuar përmbartimin apo edhe vet pretendimet përkitazi me parashkrimin e kërkesave të kreditores, ndërsa sa i përket pretendimeve lidhur me kushtet dhe mënyren e llogaritjes së lartësisë së kamatës, kjo gjykatë vlerëson se gjyata e shkallës së parë drejtë ka zbatuar ligjin në këtë rast, ngase bëhet fjalë për borxhin që është konfirmuar që egziston me datë 31.08.2017 e i cili është kërkuar të përmbartohet me datë 19.12.2018.”

48. Rrjedhimisht dhe siç është elaboruar më lart, Gjykata vëren që të gjitha gjykatat e rregullta kishin konstatuar se ekstraktet e verifikuara nga librat e kontabilitetit të kreditorit paraqesin dokument të besueshëm dhe të përshtatshëm për përmbartim si dhe faktin se ka ekzistuar një marrëveshje për riprogramimin e borxhit në mes të parashtruesit të kërkesës si debitor dhe KEK-ut si kreditor.
49. Gjykata, siç është cekur më lart, gjithashtu vë theks në faktin se gjykatat e rregullta kanë adresuar pretendimet e parashtruesit të kërkesës në lidhje me lartësinë e kamatës. Sipas gjykatave të rregullta, rrethanat e tilla janë të parashikuara përmes nenit 378 të Ligjit për Marrëdhëniet Detyrimore (LMD) ku thuhet “ *Përveç borxhit kryesor (kryegjëja), debitori po ashtu ka për detyrim edhe kamatën, në qoftë se e njëjta është përcaktuar nga ligji ose në rast se kreditori dhe debitori ashtu kanë kontraktuar*”.
50. Në këtë aspekt, Gjykata konsideron se gjykatat e rregullta kishin trajtuar dhe arsyetuar në tërësinë e tyre pretendimet e parashtruesit të kërkesës dhe se procedurat para gjykatave në rrethanat e rastit konkret, në asnjë mënyrë nuk rezultojnë të kenë qenë të padrejta apo arbitrare.
51. Në këtë drejtim, për t'i shmangur keqkuptimet nga ana e parashtrueseve të kërkesës, duhet pasur parasysh se “*drejtësia*” që kërkohet me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, nuk është drejtësi “*substanciale*”, por drejtësi “*procedurale*”. Në terma praktik, dhe në parim, kjo shprehet me procedurë kontradiktore, ku palët dëgjohen dhe vendosen në të njëjtat kushte para gjykatës (shih, në këtë aspekt, rastet e Gjykatës nr. KI42/16

parashtrues *Valdet Sutaj*, Aktvendim për papranueshmëri i 7 nëntorit 2016, paragrafi 41 dhe referencat tjera të përmendura aty; dhe KI49/19, cituar më lart, paragrafi 55).

52. Gjykata gjithashtu rithekson se neni 31 i Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, nuk i garantojnë askujt rezultat të favorshëm në proces gjyqësor dhe as nuk përcaktojnë që Gjykata ta vë në diskutim zbatimin e të drejtës materiale nga gjykatat e rregullta të një kontesti civil, ku kryesisht njëra prej palëve fiton dhe tjetra humb (shih rastet e Gjykatës KI118/17 parashtrues *Şani Kervan dhe të tjerët*, Aktvendim për papranueshmëri i 17 janarit 2018, paragrafi 36; KI49/19, cituar më lart, paragrafi 54; dhe KI99/19, parashtruese *Persa Raičević*, Aktvendim për papranueshmëri i 19 dhjetorit 2019, paragrafi 48).
53. Prandaj në këto rrethana, bazuar në si më sipër dhe duke marrë parasysh pretendimin e ngritur nga parashtruesi i kërkesës dhe faktet e paraqitura nga ai, Gjykata duke u mbështetur edhe në standardet e vendosura në praktikën e vet gjyqësore në raste të ngjashme dhe praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, konstaton që parashtruesi i kërkesës nuk dëshmon dhe nuk mbështet mjaftueshëm pretendimin e tij për shkelje të të drejtave dhe lirive themelore të garantuara me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
54. Në fund, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës pretendon shkelje të të drejtave të tij të garantuara me nenet 24, 32, 53, 54 dhe 102 të Kushtetutës, mirëpo pa shtjelluar dhe arsyetuar fare se si dhe pse janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me këto nene të Kushtetutës. Për më tepër, Gjykata vë në pah se pretendimi për shkelje të nenit 102 mund të ngritët në mënyrë të argumentuar nga parashtruesit individual, vetëm në ndërlidhje me ndonjë të drejtë specifike të garantuar nga Kapitulli II dhe III të Kushtetutës. Prandaj, ky nen në mënyrë të pavarur nuk mund të zbatohet nëse faktet e çështjes nuk bien në fushën e veprimit të paktën të njëres ose më shumë dispozitave të Kushtetutës që kanë të bëjnë me “*gëzimin e të drejtave dhe lirive të njeriut*” (shih, rastin KI 67/16, parashtruese e kërkesës *Lumturije Voca*, Aktvendimi për papranueshmëri, i 23 janarit 2017, par. 128; KI172/18, parashtrues *Arbër Kryeziu*, pronar i “Al-Petrol” Sh.p.k, Aktvendim për papranueshmëri i 20 janarit 2020, paragrafi 65).
55. Në linjë me praktikën e saj të konsoliduar gjyqësore, Gjykata më tej thekson se pakënaqësia e parashtruesit të kërkesës me rezultatin e procedurës nga gjykatat e rregullta, përkatësisht me vendimet e Gjykatës së Apelit, dhe atë të Gjykatës Themelore, apo vetëm përmendja e neneve të Kushtetutës, nuk mund vetvetiu të ngrejë pretendim të argumentueshëm për shkelje kushtetuese. Kur pretendohen shkelje të tilla të Kushtetutës, parashtruesit e kërkesës duhet të sigurojnë pretendime të arsyetuara dhe argumente bindëse (shih, *mutatis mutandis*, rastin *Mezotur - Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, GJEDNJ, Aktgjykimi i 26 korrikut 2005, paragrafi 21,; dhe shih, gjithashtu rastin KI56/17, parashtruese e kërkesës *Lumturije Murtezaj*, Aktvendim për papranueshmëri, i 18 dhjetorit 2017, paragrafi 42).
56. Si rezultat, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk i ka mbështetur pretendimet se procedurat përkatëse në ndonjë mënyrë ishin të padrejta apo arbitrare dhe që me vendimin e kontestuar janë shkelur të drejtat dhe liritë e garantuara me Kushtetutë dhe me KEDNJ.

57. Si përfundim, në pajtim rregullin 39 (2) të Rregullores së punës kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe, rrjedhimisht, e papranueshme.

Vlerësimi i kërkesës për masë të përkohshme

58. Gjykata vëren se parashtuesi i kërkesës kërkon që Gjykata të vendosë masë të përkohshme, duke pezulluar Aktvendimin [Ac.nr.4254/19] e 28 tetorit 2019 të Gjykatës së Apelit, deri në vendosjen përfundimtare nga Gjykata.

59. Për të miratuar masën e përkohshme, në pajtim me rregullin 57 (5) të Rregullores së punës, Gjykata duhet të konstatojë që:

“(5) Nëse pala që kërkon masë të përkohshme nuk paraqet dëshmitë e nevojshme, Gjykata do të refuzojë kërkesën për masë të përkohshme.”

60. Siç është konkluduar më parë, kërkesa e parashtuesit të kërkesës është qartazi e pa bazuar në baza kushtetuese, prandaj edhe kërkesa e parashtuesit të kërkesës për masë të përkohshme duhet të refuzohet.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës, në pajtim me nenet 21.4, 113.1 dhe 113.7 të Kushtetutës, dhe rregullat 39 (2), 57 (5) dhe 59 (2) të Rregullores së punës, më 23 shtator 2020, njëzëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. TË HEDH POSHTË kërkesën për masë të përkohshme.
- III. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- IV. TË PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- V. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Safet Hoxha

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi